

KANUN

GELİR VERGİSİ KANUNU İLE BAZI KANUN VE KANUN HÜKMÜNDE
KARARNAMELERDE DEĞİŞİKLİK YAPILMASINA DAİR KANUN**Kanun No. 7420****Kabul Tarihi: 3/11/2022**

MADDE 1- 31/12/1960 tarihli ve 193 sayılı Gelir Vergisi Kanununun 9 uncu maddesinin birinci fıkrasının (9) numaralı bendinde yer alan “25 kW” ibareleri “50 kW” şeklinde değiştirilmiştir.

MADDE 2- 193 sayılı Kanunun 23 üncü maddesinin birinci fıkrasının (8) numaralı bendinin parantez içi hükmü aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir ve fıkraya aşağıdaki bent eklenmiştir.

“işverenlerce, işyerinde veya müstemilatında yemek verilmeyen durumlarda çalışılan günlere ait bir günlük yemek bedelinin 51 Türk lirasını aşmayan kısmı istisna kapsamındadır. Ödemenin bu tutarı aşması halinde aşan kısım ile bu amaçla sağlanan diğer menfaatler ücret olarak vergilendirilir.”

“19. Yurt dışında yapılan inşaat, onarım, montaj işleri ile teknik hizmetlerde çalışan hizmet erbabına, fiilen yurt dışındaki çalışmalarını karşılığı işverenin yurt dışı kazançlarından karşılanarak yapılan ücret ödemeleri.”

MADDE 3- 193 sayılı Kanunun geçici 82 nci maddesinde yer alan “31/12/2017” ibareleri “31/12/2027” şeklinde, “9/12/1994 tarihli ve 4059 sayılı Hazine Müsteşarlığının Teşkilat ve Görevleri Hakkında Kanunun ek 5 inci” ibaresi “1 sayılı Cumhurbaşkanlığı Teşkilatı Hakkında Cumhurbaşkanlığı Kararnamesinin 253 üncü” şeklinde, “4059 sayılı Kanunun ek 5 inci” ibaresi “1 sayılı Cumhurbaşkanlığı Kararnamesinin 253 üncü” şeklinde, “1.000.000 TL’yi” ibaresi “2.500.000 TL’yi” şeklinde, “Hazine Müsteşarlığına” ibaresi “Hazine ve Maliye Bakanlığına” şeklinde, “Hazine Müsteşarlığınca” ibareleri “Hazine ve Maliye Bakanlığınca” şeklinde, “Maliye Bakanlığı ve Hazine Müsteşarlığı müştereken” ibaresi “Hazine ve Maliye Bakanlığı” şeklinde değiştirilmiştir ve “Bilim,” ibaresi madde metninden çıkarılmıştır.

MADDE 4- 5/1/1961 tarihli ve 237 sayılı Taşıt Kanununun 9 uncu maddesinin birinci fıkrasında yer alan “azami satılma bedelleri,” ibaresi “azami satılma bedelleri ile cinsi ve azami satılma bedeli yıl içerisinde belirlenecek taşıtlara ilişkin esaslar” şeklinde değiştirilmiştir.

MADDE 5- 16/8/1961 tarihli ve 351 sayılı Yüksek Öğrenim Kredi ve Yurt Hizmetleri Kanununun 16 ncı maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“MADDE 16- Öğrenim kredisi alan öğrencilerin borcu, öğrenim kredisi olarak verilen miktar kadardır.

Öğretim kurumundan mezun olan veya sağlık sebepleri dışında kendi isteği ile öğretim kurumunu bırakan ya da herhangi bir sebeple öğretim kurumundan çıkarılan öğrenciler, öğretim kurumu ile ilişkisinin kesildiği tarihten iki yıl sonra başlamak üzere kredi aldığı kadar sürede ve aylık dönemler halinde borcunu ödemek zorundadır.

Borçlu borcunu erteleme talebinde bulunduğu, borçlunun çalışmadığının Sosyal Güvenlik Kurumundan teyit edilmesi halinde, ilk yıl herhangi bir ilave olmadan, sonraki yıllarda ise her yıl için verilen miktara yüzde on ilave edilerek kredi borcu hesaplanır. Ancak ilgili yılda Türkiye İstatistik Kurumu tarafından açıklanan Tüketici Fiyat Endeksinin (TÜFE) yüzde ondan az olması halinde bu oran uygulanır. Erteleme işlemi en fazla üç defa yapılabilir.

Ödemenin askerlik dönemine rastlaması halinde borçlunun talebi üzerine herhangi bir ilave yapılmaksızın askerlik döneminin sonuna kadar kredi borcu ertelenir.

Öğrencinin tabi olacağı yükümlülükler Gençlik ve Spor Bakanlığı tarafından hazırlanan taahhünameye belirtilir. Düzenlenen taahhünamelerde krediyi alacak öğrencinin, öğrencinin reşit olmaması halinde ise öğrenci ile birlikte veli veya vasisinin borçlu sıfatıyla imzası yeterlidir. Ancak yurtdışında öğrenim gören öğrencilerden Gençlik ve Spor Bakanlığı tarafından belirlenen şekilde kefil istenir.

Maddi veya hukuki nedenlerle takibinde yarar bulunmayan ve yılları bütçe kanunlarında gösterilen miktarları aşmayan kredi borçları terkin edilir.

Katkı kredisi borcu ödemelerinde de yukarıdaki esaslar uygulanır.

Öğrenciler kredi verilmesi ve kredinin kesilmesi ile ilgili diğer usul ve esaslar Gençlik ve Spor Bakanlığı tarafından çıkarılan yönetmelikle düzenlenir.”

MADDE 6- 351 sayılı Kanunun 17 nci maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“MADDE 17- Süresinde ödenmeyen taksitlere vadesinden itibaren 21/7/1953 tarihli ve 6183 sayılı Amme Alacaklarının Tahsil Usulü Hakkında Kanunun 51 inci maddesine göre gecikme zammı hesaplanır. Taksitlerin, son taksitin vade tarihine kadar ödenmemesi veya eksik ödenmesi halinde, ödenmeyen taksit tutarları 6183 sayılı Kanuna göre takip edilmek üzere ilgili vergi dairesine bildirilir. Taksitler için zamanaşımı süresinin belirlenmesinde son taksitin vade tarihi esas alınır. Vergi dairelerince bu alacaklarla ilgili olarak yapılan tahsilatlar, takip eden ayın sonuna kadar Gençlik ve Spor Bakanlığına aktarılır.

Öğrenimi sırasında veya öğrenimden sonra ölenlerin veya yüzde doksan ve üzeri engel sahibi oldukları tam teşekküllü bir hastanenin sağlık kurulu tarafından tespit edilenlerin kalan borçları terkin edilir.”

MADDE 7- 351 sayılı Kanuna aşağıdaki geçici madde eklenmiştir.

“GEÇİCİ MADDE 7- Bu maddenin yürürlüğe girdiği tarih itibarıyla kredi almakta olan veya kredi borcunun ödeme zamanı henüz başlamamış kişilere öğrenim ve katkı kredisi olarak verilen tutarlara endeks hesaplanmaz, kredi geri ödemesi devam eden veya borçları vergi dairesine takip için bildirilmiş olan kişilere öğrenim ve katkı kredisi olarak verilen tutarlara ilave edilmiş endeks tutarları terkin edilir. Bu maddenin yürürlüğe girdiği tarihten önce tahsil edilmiş olan tutarlar iade edilmez ve vergi dairesine takip için bildirildiği halde henüz tahsil edilmemiş olan kredi taksitleri içerisindeki endeks tutarları terkin edildikten sonra bakiye taksitler vadesinde ödenmediği takdirde takip edilmeye devam olunur.”

MADDE 8- 1/7/1976 tarihli ve 2022 sayılı 65 Yaşını Doldurmuş Muhtaç, Güçsüz ve Kimsesiz Türk Vatandaşlarına Aylık Bağlanması Hakkında Kanuna aşağıdaki geçici madde eklenmiştir.

“GEÇİCİ MADDE 5- Gerçeğe uygun olmayan sağlık kurulu raporu kullanımı nedeniyle yapılan ödemeler hariç olmak üzere, bu Kanun kapsamındaki kişilere bu maddenin yürürlüğe girdiği tarihe kadar yersiz ödenen ve geri alınması gereken aylıklar ile bunlardan doğan ceza ve faizler terkin edilir. İlgililer hakkında herhangi bir adli, idari ve icrai takibat yapılmaz. Yersiz ödemeler kapsamında maddenin yürürlüğe girdiği tarihten önce idare tarafından yapılan tahsilatlar, ilgililerine iade edilmez.”

MADDE 9- 4/11/1981 tarihli ve 2547 sayılı Yükseköğretim Kanununun ek 29 uncu maddesinin birinci ve üçüncü cümleleri aşağıdaki şekilde değiştirilmiş ve aynı maddeye birinci cümlesinden sonra gelmek üzere aşağıdaki cümle eklenmiştir.

“Üniversitelerin tıp fakültelerinin beşinci yılını tamamlayıp altıncı yılına geçen öğrencileri ile dış hekimliği fakültelerinin dördüncü yılını tamamlayıp beşinci yılına geçen öğrencilerine intörn eğitimi döneminde öğretim üyesi rehberliğinde yaptıkları uygulama çalışmaları karşılığında ilgili kurumların bütçesinden oniki ayı geçmemek üzere; Devlet üniversitelerinde ödemenin yapıldığı tarihteki net asgari ücret tutarında, vakıf üniversitelerinde ise 4.702 gösterge rakamının memur aylık katsayısı ile çarpımı sonucu bulunacak tutarda aylık ücret ödenir.”

“Bu ödemelerden herhangi bir vergi kesilmez ve ödemelere ilişkin usul ve esaslar, Hazine ve Maliye Bakanlığı ve Sağlık Bakanlığı ile Yükseköğretim Kurulunca müştereken belirlenir.”

“Vakıf üniversitelerinde bu tutarın üzerinde ödeme yapmaya ve yapılacak ödemenin tutarını belirlemeye mütevellî heyeti yetkilidir.”

MADDE 10- 12/3/1982 tarihli ve 2634 sayılı Turizmi Teşvik Kanununun 6 ncı maddesinin üçüncü fıkrasının birinci cümlesinde yer alan “Bakanlıkça ödenmez.” ibaresi “ve ücretsiz girişli günübirlik tesisin bütünleyici unsuru olan denizle bağlantısını sağlayan kıyı kullanımlarında Devlet İhale Kanununun 75 inci maddesinden doğan bedeller ödenmez.” şeklinde değiştirilmiş ve fıkraya aşağıdaki cümle eklenmiştir.

“Bakanlık tarafından yapılan ücretsiz girişli günübirlik tesisler, münhasıran Bakanlık Döner Sermaye İşletmesi Merkez Müdürlüğü veya iştiraki şirketler tarafından işletilebilir, üçüncü kişilere devredilemez ve işletirilemez.”

MADDE 11- 2634 sayılı Kanunun geçici 13 üncü maddesinin ikinci fıkrasında yer alan “orman köylüleri kalkındırma geliri” ibaresinden sonra gelmek üzere “ve ücretsiz girişli günübirlik tesisin bütünleyici unsuru olan denizle bağlantısını sağlayan kıyı kullanımlarında Devlet İhale Kanununun 75 inci maddesinden doğan bedeller” ibaresi eklenmiştir.

MADDE 12- 2634 sayılı Kanuna aşağıdaki geçici madde eklenmiştir.

“GEÇİCİ MADDE 17- Bu Kanunun geçici 12 ncı maddesinin birinci fıkrası kapsamındaki başvurular için 28/7/2023 tarihine kadar ek süre verilmiştir.”

MADDE 13- 24/5/1983 tarihli ve 2828 sayılı Sosyal Hizmetler Kanununa aşağıdaki geçici madde eklenmiştir.

“GEÇİCİ MADDE 19- Gerçeğe uygun olmayan belge ve sağlık kurulu raporu kullanımı nedeniyle yapılan ödemeler hariç olmak üzere, bu maddenin yürürlüğe girdiği tarihe kadar bu Kanunun ek 7 ncı maddesi kapsamında fazla ve yersiz ödenen ve geri alınması gereken evde bakım yardımı ödemeleri ile bunlardan doğan faizler terkin olunur. Bu maddenin yürürlüğe girdiği tarihten önce bu kapsamda tahsil edilmiş olan tutarlar bakımından ilgili kişiler lehine hiçbir şekilde alacak hakkı doğmaz ve yapılmış olan tahsilatlar iade edilmez. Açılmış olan davalarda yargılama gideri ile vekâlet ücretine hükmolunmaz, hükmolunanlar tahsil edilmez.”

MADDE 14- 25/8/1999 tarihli ve 4447 sayılı İşsizlik Sigortası Kanununa aşağıdaki geçici madde eklenmiştir.

“GEÇİCİ MADDE 32- Yeni Koronavirüs (Covid-19) sebebiyle işverenlerin yaptıkları zorlayıcı sebep gerekçeli kısa çalışma başvurularının alınması, değerlendirilmesi ve ödenmesine ilişkin işlemler ile nakdi ücret desteği işlemleri hakkında Bakanlık ve Kurum personeline herhangi bir sorumluluk yüklenemez. Bu kapsamda Yeni Koronavirüs (Covid-19) sebebiyle ödenen kısa çalışma ödeneği ile nakdi ücret desteği ödemelerinde hatalı işlemlerden kaynaklanan fazla ve yersiz ödemeler ile nakdi ücret desteğinden yararlanan işçinin başvuruda bulunduğu işveren tarafından fiilen çalıştırıldığı tespit hâlinde işverene uygulanan idari para cezalarından bu maddenin yürürlük tarihi itibarıyla tahsil edilmemiş olanlar terkin edilir. Tahsil edilenler iade veya mahsup edilemez. Bu alacaklarla ilgili başlatılmış takip ve tahsil işlemlerine devam edilmez, yargı mercilerine intikal etmiş olan dosyalarda Kurum ve Bakanlık aleyhine yargılama giderine hükmedilmez. Kısa çalışma uygulanan dönemde 4857 sayılı Kanunun 25 inci maddesinin birinci fıkrasının (II) numaralı bendinde yer alan sebepler hariç olmak kaydıyla işveren tarafından işçi çıkarılmasına istinaden oluşan fazla ve

yersiz ödemeler ile ceza soruşturmasına veya kovuşturmasına konu olmuş kısa çalışma ödeneği ile nakdi ücret desteği ödemeleri bu madde kapsamı dışındadır. Ceza soruşturması veya kovuşturması sonucu kovuşturmaya yer olmadığına dair karar veya beraat kararı verilenler hakkında bu madde uyarınca terkin hükümleri uygulanır.”

MADDE 15- 27/10/1999 tarihli ve 4458 sayılı Gümrük Kanununun 241 inci maddesinin altıncı fıkrasına aşağıdaki bent eklenmiştir.

“e) Geçici ithalat rejimi kapsamında kişisel kullanıma mahsus yabancı plakalı taşıtları Türkiye Gümrük Bölgesine getiren hak sahipleri tarafından gümrük idaresine bilgi verilmeden taşıtsız yurt dışına çıkılması.”

MADDE 16- 4458 sayılı Kanuna aşağıdaki geçici madde eklenmiştir.

“GEÇİCİ MADDE 11- Bu maddenin yürürlüğe girdiği tarihe kadar geçici ithalat rejimi kapsamında kişisel kullanıma mahsus yabancı plakalı taşıtların Türkiye Gümrük Bölgesine getirilerek gümrük idaresine bilgi verilmeden taşıtsız yurt dışına çıkılması durumunda da, 241 inci maddenin altıncı fıkrasının (e) bendi hükmü uygulanır. Bu maddenin yürürlüğe girdiği tarihten önce yapılan tahsilatlar hakkında bu madde hükmü uygulanmaz.”

MADDE 17- 19/10/2005 tarihli ve 5411 sayılı Bankacılık Kanununun 10 uncu maddesinin birinci fıkrasına aşağıdaki cümle eklenmiştir.

“Kurul, bir banka ya da banka grubu için, 4 üncü maddede sayılan faaliyet konuları bazında sınırlama veya kısıtlamalar getirmek suretiyle faaliyet izni vermeye yetkilidir.”

MADDE 18- 5411 sayılı Kanunun 35 inci maddesinin birinci fıkrasının dördüncü cümlesinde yer alan “destek hizmetinin niteliğine göre” ibaresi “alınacak hizmetin niteliğine göre bu hizmeti sunacak destek hizmeti kuruluşları ile diğer hizmet sağlayıcılarının bu hizmetleri sunarken uymaları gereken usul ve esasları belirlemeye, bunları yetkilendirmeye veya” şeklinde değiştirilmiştir.

MADDE 19- 5411 sayılı Kanunun 146 ncı maddesinin birinci fıkrasına aşağıdaki bent eklenmiştir.

“t) 4 üncü maddesinin son fıkrasındaki kısıtlamalara uyulmaması ya da 10 uncu maddesinin birinci fıkrası uyarınca Kurul tarafından getirilen faaliyet sınırlamaları veya kısıtlamalarına uyulmaması halinde, bir milyon Türk lirasından az olmamak ve menfaat sağlanmış olması halinde sağlanan menfaatin iki katından az olmamak üzere, söz konusu kısıtlama ve sınırlamalara aykırılık teşkil eden tutarın yüzde yüzüne kadar,”

MADDE 20- 16/5/2006 tarihli ve 5502 sayılı Sosyal Güvenlik Kurumuna İlişkin Bazı Düzenlemeler Hakkında Kanunun 35 inci maddesine altıncı fıkrasından sonra gelmek üzere aşağıdaki fıkra eklenmiştir.

“Kurum taşınmazlarının elektronik ortamda satışı da dahil olmak üzere her türlü satışı ve diğer iş ve işlemlerin yürütülmesine ilişkin usul ve esaslar, Kurumca çıkarılan yönetmelik ile belirlenir.”

MADDE 21- 31/5/2006 tarihli ve 5510 sayılı Sosyal Sigortalar ve Genel Sağlık Sigortası Kanununa aşağıdaki geçici madde eklenmiştir.

“GEÇİCİ MADDE 89- 2022 yılında götürü bedel üzerinden hizmet alım sözleşmesi yapılmış kamu üniversite sağlık hizmeti sunucularının Kuruma 31/12/2022 tarihine kadar bu sözleşme kapsamında verdikleri tedavi hizmetlerine ilişkin toplam tahakkuk tutarının götürü bedel sözleşme tutarından düşük olması durumunda, aradaki fark terkin edilir. Terkin edilen tutar, Bakanlık bütçesine bu amaçla tahsis edilecek ödenekten karşılanır.

Bu maddeye ilişkin usul ve esaslar Hazine ve Maliye Bakanlığının görüşü alınarak Kurumca belirlenir.”

MADDE 22- 13/6/2006 tarihli ve 5520 sayılı Kurumlar Vergisi Kanununa 32/A maddesinden sonra gelmek üzere aşağıdaki madde eklenmiştir.

“Sermaye azaltımında vergileme

MADDE 32/B- (1) Kurumlar tarafından sermayeye eklenen öz sermaye kalemlerinin, sermayeye eklendiği tarihten itibaren beş tam yıl geçtikten sonra herhangi bir şekilde sermaye azaltımına konu edilmesi durumunda, nakdi veya aynı sermaye ile sermayeye eklenen diğer unsurların toplam sermayeye oranlanması suretiyle azaltıma konu edilen tutar içerisindeki sermaye unsurları tespit olunur. Söz konusu oranın tespitinde;

a) Sermayeye ilave dışında başka bir hesaba nakledilmesi, işletmeden çekilmesi veya sermaye hesabından başka hesaplara aktarımı kurumlar vergisine ve kâr dağıtımına veya ana merkeze aktarılan tutara bağlı vergi kesintisine tabi tutulacak öz sermaye kalemlerinin,

b) Sadece kâr dağıtımına veya ana merkeze aktarılan tutara bağlı vergi kesintisine tabi tutulacak öz sermaye kalemlerinin,

c) Başka bir hesaba nakledilmesi veya işletmeden çekilmesi halinde vergilendirilmeyecek olan aynı ve nakdi sermayenin

toplam sermaye içindeki payları dikkate alınır.

(2) Kurumların öz sermaye kalemlerini sermayeye ekledikleri tarihten itibaren beş tam yıllık süre tamamlanmadan sermaye azaltımı yapmaları durumunda, azaltımın sırasıyla birinci fıkranın (a), (b) ve (c) bentlerinde yer alan sermaye unsurlarından yapıldığı kabul edilir.

(3) Sermaye azaltımında, öncelikli olarak sermayeye ilave edilen öz sermaye kalemlerinden, sermayeye eklenme tarihi beş tam yıllık süreyi geçmemiş olanların işletmeden çekildiği kabul edilir.

(4) Bu maddenin birinci, ikinci ve üçüncü fıkraları kapsamında sermaye azaltımı suretiyle tespit olunan sermaye unsurlarından; birinci fıkranın (a) bendi kapsamında olanlar kurumlar vergisine ve vergi kesintisine, (b) bendi

kapsamında olanlar sadece vergi kesintisine tabi tutulur. Kurumlar vergisine ve vergi kesintisine tabi sermaye unsurlarında, kesinti matrahı hesaplanan kurumlar vergisi düşüldükten sonra kalan tutar olup, bu tutar üzerinden Kanunun 15 inci ve 30 uncu maddeleri ile 193 sayılı Kanunun 94 üncü maddesi hükmü kapsamında kesinti yapılır.

(5) Geçmiş yıl zararlarının mahsubu suretiyle sermaye azaltılması durumunda, bu şekilde azaltıma konu edilen sermaye unsurları birinci, ikinci ve üçüncü fıkra hükümlerine göre tespit edilir ancak bu tutarlar üzerinden dördüncü fıkra kapsamında vergi kesintisi yapılmaz.

(6) Hazine ve Maliye Bakanlığı bu maddenin uygulamasına ilişkin usul ve esasları belirlemeye yetkilidir.”

MADDE 23- 5520 sayılı Kanunun geçici 14 üncü maddesinin; ikinci, üçüncü, dördüncü ve beşinci fıkralarında yer alan “2022 yılı sonuna” ibareleri “31/12/2023 tarihine” şeklinde, dördüncü fıkrasının son cümlesi aşağıdaki şekilde, yedinci fıkrasında yer alan “ve üçüncü” ibaresi “, üçüncü ve dördüncü” şeklinde değiştirilmiştir.

“Cumhurbaşkanı bu istisnayı 31/12/2023 tarihine kadar her bir geçici vergi veya yıllık hesap dönemleri sonu itibarıyla kurumların bilançolarında yer alan yabancı paralar için ayrı ayrı veya birlikte uygulamaya yetkilidir.”

MADDE 24- 21/3/2007 tarihli ve 5607 sayılı Kaçakçılıkla Mücadele Kanununun 11 inci maddesinin sekizinci fıkrasının birinci cümlesinde yer alan “defterdarlığa” ibaresi “yatırım izleme ve koordinasyon başkanlığına” ve ikinci cümlesinde yer alan “defterdarlık” ibaresi “yatırım izleme ve koordinasyon başkanlığı” şeklinde değiştirilmiştir.

MADDE 25- 5607 sayılı Kanunun 16/A maddesinin birinci ve beşinci fıkralarında yer alan “defterdarlıklar” ibareleri “yatırım izleme ve koordinasyon başkanlıkları” şeklinde, birinci fıkrasının son cümlesi ve üçüncü fıkrasının üçüncü cümlesinde yer alan “genel bütçeye” ibareleri “ilgili il özel idaresinin veya yatırım izleme ve koordinasyon başkanlığının bütçesine” şeklinde ve üçüncü fıkrasında yer alan “defterdarlık” ibaresi “yatırım izleme ve koordinasyon başkanlığı” şeklinde değiştirilmiş, beşinci fıkrasında yer alan “Gümrük ve” ve “Maliye Bakanlığı,” ibareleri madde metninden çıkarılmış, altıncı fıkrasında yer alan “Gümrük ve Ticaret Bakanlığı, İçişleri Bakanlığı ile Maliye Bakanlığı” ibaresi “Ticaret Bakanlığı ve İçişleri Bakanlığı” şeklinde değiştirilmiştir.

MADDE 26- 5607 sayılı Kanuna aşağıdaki geçici madde eklenmiştir.

“GEÇİCİ MADDE 15- Bu maddenin yürürlüğe girdiği tarihte defterdarlıkların veya çevre, şehircilik ve iklim değişikliği il müdürlüklerinin mülkiyetinde bulunan ve kaçak akaryakıtın tasfiyesi için kullanılan her türlü tesis, depo, araç ve gereç ile diğer tüm teknik teçhizat hiçbir işleme gerek kalmaksızın en geç üç ay içerisinde bulunduğu yerdeki yatırım izleme ve koordinasyon başkanlığına devredilir. Söz konusu devirler gerçekleşene kadar akaryakıt tasfiyesi için gerekli işlemler ilgili defterdarlık veya çevre, şehircilik ve iklim değişikliği il müdürlüklerince yürütülmeye devam edilir.”

MADDE 27- 22/1/2009 tarihli ve 5834 sayılı Karşılıksız Çek ve Protestolu Senetler ile Kredi ve Kredi Kartları Borçlarına İlişkin Kayıtların Dikkate Alınmaması Hakkında Kanuna aşağıdaki geçici madde eklenmiştir.

“GEÇİCİ MADDE 4- (1) Anapara ve/veya taksit ödeme tarihi 1/10/2022 tarihinden önce olup da; kullandığı nakdî ve gayri nakdî kredilerinin anapara, faiz ve/veya ferilerine ilişkin ödemelerini aksatan gerçek ve tüzel kişilerin, ticari faaliyette bulunan ve bulunmayan gerçek kişilerin ve kredi müşterilerinin karşılıksız çıkan çek, protesto edilmiş senet, kredi kartı ve diğer kredi borçlarına ilişkin 5411 sayılı Kanunun ek 1 inci maddesi hükmü uyarınca kurulan Türkiye Bankalar Birliği Risk Merkezi nezdinde tutulan kayıtları, söz konusu borçların ödenmesi geciken kısmının 1/7/2023 tarihine kadar tamamının ödenmesi veya yeniden yapılandırılması halinde, bu kişilerle yapılan finansal işlemlerde kredi kuruluşları ve finansal kuruluşlar tarafından dikkate alınmaz.

(2) Kredi kuruluşları ve finansal kuruluşların birinci fıkra hükmü uyarınca mevcut kredileri yeniden yapılandırması veya yeni kredi kullandırması, bu kuruluşlara hukuki ve cezai sorumluluk doğurmaz.”

MADDE 28- 11/6/2010 tarihli ve 5996 sayılı Veteriner Hizmetleri, Bitki Sağlığı, Gıda ve Yem Kanununa aşağıdaki geçici madde eklenmiştir.

“GEÇİCİ MADDE 3- (1) Bu Kanunun 27 nci maddesine göre il özel idarelerinin sorumluluğunda bulunan içme sularının Sağlık Bakanlığınca yapılan veya yaptırılan her türlü tetkik ve tahlil bedellerinden il özel idarelerince 30/9/2022 tarihine kadar ödenmemiş olan alacak tutarları ferileriyle birlikte terkin edilir.

(2) Bu alacakların tahsili için açılmış davalarda karar verilmesine yer olmadığına, icra takiplerinin ise iptaline karar verilir.

(3) Karar verilmesine yer olmadığına veya takibin iptaline karar verilen hâllerde yapılan masraflar taraflar üzerinde bırakılır ve vekâlet ücretine hükmolunmaz.”

MADDE 29- 30/3/2011 tarihli ve 6216 sayılı Anayasa Mahkemesinin Kuruluşu ve Yargılama Usulleri Hakkında Kanunun 11 inci maddesinin ikinci fıkrasından sonra gelmek üzere aşağıdaki fıkralar eklenmiş ve diğer fıkralar buna göre teselsül ettirilmiştir.

“(3) Zorunlu emeklilik yaşından önce görev süresi dolan Başkan veya üyelerden;

a) Yargıtay, Danıştay ve Sayıştay Başkan ve üyeleri arasından seçilenler herhangi bir işleme gerek olmaksızın ve boş kadro şartı aranmaksızın, kalan görev sürelerini tamamlamak üzere geldikleri üyelik görevine geri dönerler, boşalan ilk üye kadrosu kendilerine tahsis olunur.

b) Yükseköğretim kurumlarından seçilenler, talepleri üzerine Yükseköğretim Kurulu tarafından 4/11/1981 tarihli ve 2547 sayılı Yükseköğretim Kanununun 60 inci maddesinin (a) fıkrasında yer alan usul ve esaslara göre

ayrıldıkları yükseköğretim kurumuna veya uzmanlık alanlarına göre talep ettikleri üç yükseköğretim kurumundan birine atanırlar.

c) Üst kademe yöneticileri, serbest avukatlar, birinci sınıf hâkim ve savcılar ile raportörler arasından seçilenler ve bu fıkranın (b) bendi kapsamında olup öğretim üyeliği kadrosuna atanmak istemediğini görev süresi bitmeden bir ay içinde bildirenler, Sayıştay üyeliği kadrosuna atanırlar. Atama işleminin gerçekleşmesi ile birlikte başka bir işleme gerek kalmaksızın söz konusu kadro kendiliğinden ihdas edilmiş ve Sayıştay Başkanlığının ilgili kadro cetveline eklenmiş sayılır. Bu şekilde ihdas edilmiş sayılan kadrolar herhangi bir şekilde boşalmalarını müteakiben başka bir işleme gerek kalmaksızın iptal edilmiş ve ilgili cetvelden çıkarılmış sayılır. Bu fıkra kapsamında ihdas edilmiş sayılan kadrolar 3/12/2010 tarihli ve 6085 sayılı Sayıştay Kanununun 15 inci maddesinin birinci fıkrasında yer alan oranların hesabında dikkate alınmaz.

(4) Görevi sona eren üyelerin yeni görevlerine atamaları gerçekleşinceye kadar, özlük hakları Mahkeme tarafından karşılanmaya devam olunur.

(5) Mahkeme üyelerinin Mahkemede geçirdikleri süreler, yeni görevlerinde tâbi oldukları kanun hükümlerine göre hizmetlerinde değerlendirilir.

(6) Bu madde Anayasanın geçici 18 inci maddesinin altıncı fıkrası uyarınca yaş haddine kadar görevlerine devam etmeleri öngörülen üyelere yaş haddini doldurmadan kendi isteğiyle üyelikten çekilenler hakkında da uygulanır.”

MADDE 30- 21/11/2012 tarihli ve 6361 sayılı Finansal Kiralama, Faktoring, Finansman ve Tasarruf Finansman Şirketleri Kanununun 39 uncu maddesinin ikinci fıkrasına “yazılı şekilde” ibaresinden sonra gelmek üzere “veya uzaktan iletişim araçlarının kullanılması suretiyle mesafeli olarak” ibaresi eklenmiştir.

MADDE 31- 6361 sayılı Kanunun 50 nci maddesinin birinci fıkrasına aşağıdaki bent ve fıkraya aşağıdaki cümleler eklenmiştir.

“g) Kanunun 5 inci maddesinin birinci fıkrasında aranan şartların ya da şirket ortaklarının kuruculara aranan şartların kaybedilmesi,”

“Bu fıkranın (g) bendinde belirtilen hallerin, tasarruf finansman şirketleri için gerçekleşmesi durumunda Kurul, 50/A maddesinin birinci fıkrası kapsamında söz konusu tasarruf finansman şirketlerinin faaliyet izinlerini kaldırmaya ve tasfiyesine karar vermeye yetkilidir. Hakkında tasfiye kararı verilen tasarruf finansman şirketleriyle ilgili olarak aynı maddenin ikinci, üçüncü ve dördüncü fıkraları uygulanır.”

MADDE 32- 9/5/2013 tarihli ve 6475 sayılı Posta Hizmetleri Kanununun 15 inci maddesinin birinci fıkrasının (a) bendi ile ikinci fıkrası aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“a) Hizmet sağlayıcılarınca kurumlar vergisi beyannameleri ekinde yer alan gelir tablosunun net satışlar kısmında belirtilen tutardan şirketin posta hizmetlerinden elde ettiği net satış hasılatına isabet eden miktarın yüzde 2’si kurumlar vergisi beyannamesinin verildiği ayı takip eden ayın sonuna kadar,”

“(2) Hizmet sağlayıcıları tarafından birinci fıkranın (a) bendinde belirtilen katkı payının tahakkukuna esas bildirimlerin süresinde yapılmaması veya eksik ya da yanlış yapılması veyahut anılan bentte belirtilen süre içinde katkı payının ödenmemesi veya eksik ödenmesi halinde Bakanlık tarafından hizmet sağlayıcısına yapılacak tebliğ ile bildirim ve/veya ödemenin, yazının tebliğ tarihinden itibaren bir ay içinde yapılması istenir.

Bu şekilde verilen ek süre içinde;

a) Katkı payının tahakkukuna esas bildirim eksiksiz ve doğru yapılmaması, katkı payının ödenmemesi veya eksik ödenmesi hallerinde Bakanlığın bildirim üzerine Kurum tarafından hizmet sağlayıcısının yetkilendirilmesi iptal edilir. Evrensel posta hizmet yükümlüsü olan hizmet sağlayıcısı hakkında bu bent hükmü uygulanmaz.

b) Katkı payının ödenmemesi veya eksik ödenmesi halinde ödenmeyen alacağın birinci fıkranın (a) bendine göre oluşan vade tarihinden itibaren gecikme zammı ile birlikte 6183 sayılı Kanun hükümlerine göre takip ve tahsili için ilgili vergi dairesine bildirimde bulunulur. Bildirimde alacağın vade tarihine ve katkı payı tutarına yer verilir. Vergi dairesince 6183 sayılı Kanun hükümlerine göre takip ve tahsili yapılan katkı payları ertesi ayın sonuna kadar Bakanlığın merkez muhasebe birimi hesabına aktarılır.”

MADDE 33- 6475 sayılı Kanuna aşağıdaki geçici madde eklenmiştir.

“2022 yılı dördüncü dönem evrensel posta hizmeti gelirlerinin bildirim ve ödeme zamanı

GEÇİCİ MADDE 12- (1) Hizmet sağlayıcılarınca, 2022 yılı Ekim-Kasım-Aralık dönemi posta hizmetlerinden elde edilen net satış hasılatına isabet eden miktarın yüzde 2’si 2023 yılının Mart ayı sonuna kadar Bakanlığa bildirilir ve aynı süre içerisinde Bakanlığın merkez muhasebe birimi hesabına aktarılır.”

MADDE 34- 14/1/2015 tarihli ve 6585 sayılı Perakende Ticaretin Düzenlenmesi Hakkında Kanunun 18 inci maddesinin birinci fıkrasının (ğ) bendi aşağıdaki şekilde, (h) bendinde yer alan “Bu Kanun çerçevesinde Bakanlıkça alınan tedbirlere ve yapılan ikincil düzenlemelere uymayanlara ve denetime” ibaresi “Denetime” şeklinde, “iki bin Türk lirası” ibaresi “elli bin Türk lirasından iki yüz elli bin Türk lirasına kadar” şeklinde değiştirilmiş ve maddeye beşinci fıkrasından sonra gelmek üzere aşağıdaki fıkra eklenmiş, diğer fıkra buna göre teselsül ettirilmiştir.

“ğ) 16 ncı maddesinin birinci fıkrasının (b) bendine istinaden belirlenen mesleki davranış kurallarına ve yapılan düzenlemelere aykırı hareket edenler ile bu maddede ayrı bir idari para cezası öngörülmemiş olması durumunda, aynı

fıkranın (ç) bendine göre Bakanlıkça alınan tedbirlere ve yapılan ikincil düzenlemelere uymayanlara her bir aykırılık için on bin Türk lirasından üç yüz bin Türk lirasına kadar,”

“(6) Bu maddede alt ve üst sınırları belirtilen idari para cezalarının uygulanmasında Bakanlıkça ceza tutarı belirlenirken, işlenen kabahatin haksızlık içeriği, tekrarı ve sayısı, kabahat dolayısıyla elde edilen menfaatin ve neden olunan zararın büyüklüğü ile failin kusuru ve ekonomik durumu gibi hususlar dikkate alınır.”

MADDE 35- 6585 sayılı Kanuna aşağıdaki geçici madde eklenmiştir.

“GEÇİCİ MADDE 2- (1) 2023 takvim yılı bakımından bu maddeyi ihdas eden Kanunla değişik 18 inci maddenin birinci fıkrasının (ğ) ve (h) bentleri uyarınca kesilecek idari para cezaları hakkında 30/3/2005 tarihli ve 5326 sayılı Kabahatler Kanununun 17 nci maddesinin yedinci fıkrası hükümleri uygulanmaz.”

MADDE 36- 11/7/2019 tarihli ve 7183 sayılı Türkiye Turizm Tanıtım ve Geliştirme Ajansı Hakkında Kanunun 3 üncü maddesinin üçüncü fıkrası aşağıdaki şekilde, dördüncü fıkrasında yer alan “Bakan tarafından” ibaresi “Bakan Yardımcısı tarafından” şeklinde değiştirilmiştir.

“(3) Ajansın karar organı Yönetim Kuruludur. Yönetim Kurulu; Tanıtma Genel Müdürlüğünden sorumlu Bakan Yardımcısının başkanlığında, Tanıtma Genel Müdürü, Türk Hava Yolları Yönetim Kurulu Başkanı, Devlet Hava Meydanları İşletmesi Genel Müdürlüğü tarafından işletilenler hariç olmak üzere havalimanı ve terminal işletmelerini temsilen en yüksek cirosu olan ilk iki işletme arasından her üç yılda bir sırayla görevlendirecekleri bir kişi, Bakanlıktan turizm işletmesi belgeli bileşik tesisler ile konaklama tesislerinin buldukları coğrafi bölge bazında temsilini sağlamak üzere Marmara ve Akdeniz Bölgelerinden üçer üye, Ege Bölgesinden iki üye, Karadeniz, İç Anadolu, Doğu Anadolu ve Güneydoğu Anadolu Bölgelerinden birer üye olacak şekilde her belge bir oy yerine geçmek suretiyle kendi aralarında yapılacak seçim sonucunda üç yıl süreyle Yönetim Kurulunda görevlendirecekleri on iki kişi, seyahat acentası işletme belgesi sahiplerinin ilgili mevzuatı uyarınca kendi aralarında yapacakları seçimle belirlenecek bir kişi ve Bakanlıktan turizm işletme belgeli yeme-içme ve eğlence tesisleri ile deniz turizmi tesislerinin temsilini sağlamak üzere ülke çapında yapılacak seçimle üç yıl süreyle belirlenecek bir kişi olmak üzere toplam on sekiz üyeden oluşur. Bakanlıktan turizm işletmesi belgeli tesislerin temsilcilerinin seçimlerine ilişkin işlemler Ajans tarafından yürütülür.”

MADDE 37- 7183 sayılı Kanunun 6 ncı maddesinin ikinci fıkrasının (a), (b), (c), (ç) ve (d) bentleri aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“a) Bileşik tesisler ile konaklama tesislerinden binde beş,

b) Bakanlıktan belgeli yeme-içme ve eğlence tesislerinden binde beş,

c) Deniz turizmi tesislerinden binde beş,

ç) Seyahat acentalarından (münferit uçak bileti satışları hariç) on binde beş,

d) Havayolu işletmelerinden (ticari yolcu taşımacılığı faaliyetlerinden) on binde beş,”

MADDE 38- 7183 sayılı Kanuna aşağıdaki geçici madde eklenmiştir.

“Deniz turizmi araçlarından turizm payının tahsili

GEÇİCİ MADDE 2- (1) Bu Kanunun 6 ncı maddesinde belirtilen turizm payı, Bakanlıktan belgeli deniz turizmi araçlarından 31/12/2022 tarihine kadar alınır.”

MADDE 39- 4/4/1988 tarihli ve 320 sayılı Milli Piyango Hakkında Kanun Hükmünde Kararnamenin 41 inci maddesine ikinci fıkrasından sonra gelmek üzere aşağıdaki fıkralar eklenmiştir.

“Karşılığı nakit olmayan piyango düzenlemek için izin alınması amacıyla müracaatta bulunan gerçek ve tüzel kişilerden; İdarece 2.000 Türk lirası başvuru bedeli alınır. Yapılan inceleme sonucunda izin verilmesi kararlaştırılan piyangolarda taahhüt edilen ikramiye, ödül veya benzeri menfaatlerin toplam rayiç bedelinin %15’i oranında ayrıca izin bedeli alınır. Yurt dışından ithal edilen veya başka gerçek ve tüzel kişiler tarafından üretilen, temin edilen ya da ticaretine konu edilen mal ve hizmetlerin ikramiye olarak konulması halinde bu oran iki katı olarak uygulanır. Kamu kurum ve kuruluşları ile vergi muafiyeti tanınan vakıflar ve kamu yararına çalışan dernekler tarafından düzenlenecek piyangolardan ise başvuru veya izin bedeli alınmaz.

Bu maddede geçen başvuru bedeli; her yıl, bir önceki yıla ilişkin olarak 4/1/1961 tarihli ve 213 sayılı Vergi Usul Kanunu uyarınca tespit ve ilan edilen yeniden değerlendirme oranında, takvim yılı başından geçerli olmak üzere artırılarak uygulanır, bir Türk lirasına kadar olan kesirler dikkate alınmaz.”

MADDE 40- 320 sayılı Kanun Hükmünde Kararnamenin 52 nci maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“MADDE 52- Mevzuatın ve mevzuatla yetkili kılınan kurum ve kuruluşların verdiği yetki veya izne dayalı olmaksızın;

a) Her türlü eşya piyngosu, şans oyunları ve müşterek bahis veya benzeri oyunları oynatanlar ya da oynanmasına yer veya imkân sağlayanlar, üç yıldan beş yıla kadar hapis ve on bin güne kadar adli para cezasıyla,

b) Yurt dışında oynatılan her türlü eşya piyngosu, şans oyunları, müşterek bahis ve benzeri oyunlara internet yoluyla ve sair suretle erişim sağlayarak, Türkiye’den oynanmasına imkân sağlayanlar, dört yıldan altı yıla kadar hapis ve beş bin güne kadar adli para cezasıyla,

c) Her türlü eşya piyngosu, şans oyunları ve müşterek bahis veya benzeri oyunlarla bağlantılı olarak para nakline aracılık edenler, üç yıldan beş yıla kadar hapis ve beş bin güne kadar adli para cezasıyla,

ç) Kişileri reklam vermek ve sair surette her türlü eşya piyngosu, şans oyunları ve müşterek bahis veya benzeri oyunları oynamaya teşvik edenler, bir yıldan üç yıla kadar hapis ve üç bin güne kadar adli para cezasıyla,

d) Fiziki veya elektronik ortamlar üzerinden üçüncü kişilerce düzenlenen her türlü eşya piyngosu, şans oyunları ve müşterek bahis veya benzeri oyunları oynayanlar, mahallin en büyük mülki idare amiri tarafından beş bin liradan yirmi bin liraya kadar idari para cezasıyla, cezalandırılır.

Karşılığı nakit olmayan; her türlü eşya piyngosu, müşterek bahis ve benzeri oyunların fiziki veya elektronik ortamda düzenlenmesi kapsamında İdarenin sözleşme imzalamak suretiyle tesis ettiği başbaya, elektronik ortam bayi, sabit ve gezici bayiler ile başbaya tarafından tesis edilen alt bayiler hariç olmak üzere; 41 inci maddenin ikinci fıkrası hükmü uyarınca gerekli izni almakla birlikte çekilişleri yapmayanlar ya da çekiliş sonuçlarını ilan etmeyenler veyahut taahhütlerini yerine getirmeyenler iki aydan iki yıla kadar hapis ve üç bin güne kadar adli para cezasıyla cezalandırılır.

Bu maddenin birinci ve ikinci fıkrası kapsamına giren suçların işlendiği iş yerleri mahallin en büyük mülki idare amiri tarafından ihtarda bulunulmaksızın üç aya kadar süreyle mühürlenerek kapatılır. İş yeri açma ve çalışma ruhsatına sahip iş yerlerinin ruhsatları mahallin en büyük mülki idare amirinin bildirimine üzerine ruhsat vermeye yetkili idare tarafından beş iş günü içinde iptal edilir.

Bu madde kapsamına giren suçlardan dolayı, tüzel kişiler hakkında bunlara özgü güvenlik tedbirlerine hükmolunur.

Bu madde kapsamındaki suçlarla bağlantılı olarak, şans oyunları, her türlü eşya piyngosu, müşterek bahis veya benzeri oyunların oynanmasına tahsis edilen veya oynanmasında kullanılan ya da suçun konusunu oluşturan eşya ile bu oyunların oynanması için ortaya konulan veya oynanması suretiyle elde edilen her türlü mal varlığı değeri, 26/9/2004 tarihli ve 5237 sayılı Türk Ceza Kanununun eşya ve kazanç müsadereesine ilişkin hükümlerine göre müsadere edilir.

Birinci fıkranın (a), (b), (c) ve (ç) bentleri ile ikinci fıkrada düzenlenen suçlar bakımından 4/12/2004 tarihli ve 5271 sayılı Ceza Muhakemesi Kanununun;

a) 128 inci maddesinde yer alan taşınmazlara, hak ve alacaklara elkoyma,

b) 135 inci maddesinde yer alan iletişimin tespiti, dinlenmesi ve kayda alınması,

c) Örgüt faaliyeti çerçevesinde işlenip işlenmediğine bakılmaksızın 139 uncu maddesinde yer alan gizli soruşturmacı görevlendirilmesi,

ç) 140 inci maddesinde yer alan teknik araçlarla izleme,

tedbirlerine ilişkin hükümler uygulanabilir.

Bu maddede tanımlanan suçlara ilişkin delil veya emarelerin tespiti hâlinde İdare, doğrudan Cumhuriyet başsavcılığına başvuruda bulunabilir. Soruşturma sonunda verilecek kovuşturmaya yer olmadığı kararları İdareye tebliğ edilir ve İdare bu kararlara itiraz edebilir. Bu maddede tanımlanan suçlar dolayısıyla açılan davalarda mahkeme, iddianamenin bir örneğini İdareye tebliğ eder. Başvuru yapılması hâlinde İdare açılan davaya katılan olarak kabul edilir.”

MADDE 41- 27/6/1989 tarihli ve 375 sayılı Kanun Hükmünde Kararnamenin ek 10 uncu maddesinin ikinci fıkrası aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“Bu madde kapsamına giren personele; bu Kanun Hükmünde Kararnamenin 1 inci maddesinin (D) bendi, 2 nci, 28 inci, ek 1 inci, ek 4 üncü ve ek 13 üncü maddeleri hariç olmak üzere diğer maddelerinde öngörülen her türlü ödemeler ile ek 9 uncu maddesinin üçüncü ve dördüncü fıkralarında belirtilen mevzuat hükümlerine göre yapılan ödemeler, 4/6/1937 tarihli ve 3201 sayılı Kanunun ek 21 inci maddesinde öngörülen ödeme, 657 sayılı Kanunda ödenmesi öngörülen aylık, ek gösterge, zam ve tazminatlar, makam tazminatı, temsil tazminatı ve avukatlık vekalet ücreti ödenmez.”

MADDE 42- 26/9/2011 tarihli ve 660 sayılı Kamu Gözetimi, Muhasebe ve Denetim Standartları Kurumunun Teşkilat ve Görevleri Hakkında Kanun Hükmünde Kararnamenin 9 uncu maddesinin birinci fıkrasının (e) bendi aşağıdaki şekilde değiştirilmiş, mülga (n) bendi aşağıdaki şekilde yeniden düzenlenmiş, fıkraya (o) bendinden sonra gelmek üzere aşağıdaki bentler eklenmiş ve diğer bent buna göre teselsül ettirilmiştir.

“e) Mevzuata aykırılıkları tespit edilen bağımsız denetim kuruluşları, bağımsız denetçiler, bilgi sistemleri ve sürdürülebilirlik denetimi yapanlar hakkında idari yaptırım kararı vermek.”

“n) Kurulca gerekli görülen durumlarda, bağımsız denetime tabi işletmelerin finansal tablolarının Kurumca yayımlanan standart ve düzenlemelere uyumunun gözetimini yapmak.”

“ö) Uluslararası standartlarla uyumlu olacak şekilde Türkiye Sürdürülebilirlik Standartlarını belirlemek ve yayımlamak, gerektiğinde değişik işletme büyüklükleri ve sektörler itibarıyla farklı düzenlemeler yapmak, bu konularda denetim yapacakları yetkilendirmek ve gözetime tabi tutmak.

p) Bağımsız denetim kapsamındaki işletmelerden bilgi sistemleri denetimine tabi olacakları belirlemek ve bu denetimin uluslararası standartlara uygun olarak yürütülmesini teminen düzenleme, yetkilendirme ve gözetim yapmak.

r) Kurumun yetkili olduğu alanlara yönelik araştırma geliştirme, eğitim, sınav, tescil işlemleri yapmak amacıyla kurum bünyesinde merkez kurmak ve bunların faaliyet usul ve esaslarını belirlemek.”

MADDE 43- 660 sayılı Kanun Hükmünde Kararnamenin 14 üncü maddesinin birinci fıkrası aşağıdaki şekilde değiştirilmiş ve dördüncü fıkrası yürürlükten kaldırılmıştır.

“(1) Kurumun hizmet birimleri, daire başkanlıkları şeklinde teşkilatlanmış on bir hizmet biriminden oluşur.”

MADDE 44- 660 sayılı Kanun Hükmünde Kararnamenin 25 inci maddesinin birinci fıkrasına “İncelemeler,” ibaresinden sonra gelmek üzere “ilk denetim sözleşmesinin imza tarihinden itibaren;” ibaresi ve fıkraya ikinci cümlesinden sonra gelmek üzere aşağıdaki cümle eklenmiş, ikinci ve beşinci fıkraları aşağıdaki şekilde değiştirilmiş ve maddeye aşağıdaki fıkra eklenmiştir.

“İzleyen incelemelerde ise süre önceki incelemeye ilişkin Kurul kararını takip eden takvim yılından itibaren yeniden başlar.”

“(2) Bağımsız denetçilerin kalite güvence sistemi incelemelerine ilişkin usul ve esaslar Kurul tarafından belirlenir.”

“(5) Kurumca yapılan incelemeler sonucunda bağımsız denetim kuruluşları, bağımsız denetçiler, bilgi sistemleri ve sürdürülebilirlik denetimi yapanlar hakkında ikaz, uyarı, faaliyetin kısıtlanması, faaliyet izninin askıya alınması ve iptali dahil olmak üzere uygun yaptırımlar uygulanır. Bu fıkroda belirtilen idari yaptırımlara karar verilmiş olması, ayrıca idari para cezasına karar verilmesine engel teşkil etmez.”

“(8) Faaliyet izninin iptali hali hariç olmak üzere, idari yaptırım uygulanmasına karar verilen durumlarda aykırılığı gerçekleştirenlere sürekli eğitim yükümlülüğüne ilave eğitim yükümlülüğü getirilebilir.”

MADDE 45- 660 sayılı Kanun Hükmünde Kararnamenin 27 nci maddesinin birinci fıkrasında yer alan “ve (d)” ibaresi “, (d), (ö) ve (p)” şeklinde değiştirilmiştir.

MADDE 46- Ekli listede yer alan kadrolar ihdas edilerek 660 sayılı Kanun Hükmünde Kararnameye ekli (I) sayılı cetvele eklenmiştir.

MADDE 47- 18/6/2009 tarihli ve 5910 sayılı Türkiye İhracatçılar Meclisi ile İhracatçı Birliklerinin Kuruluş ve Görevleri Hakkında Kanununun ek 1 inci maddesine “meblağın” ibaresinden sonra gelmek üzere “yüzde ellisi ile yüzde doksanı arasında” ibaresi eklenmiştir.

GEÇİCİ MADDE 1- (1) Bu maddenin yürürlüğe girdiği tarihten itibaren işverenler tarafından çalışanlara elektrik, doğalgaz ve diğer ısıtma giderlerine karşılık olmak üzere 30/6/2023 tarihine kadar (bu tarih dâhil) mevcut ücretlerine/prime esas kazançlarına ilave olarak yapılan aylık 1.000 Türk lirasını aşmayan ödemeler, 31/5/2006 tarihli ve 5510 sayılı Sosyal Sigortalar ve Genel Sağlık Sigortası Kanununa göre prime esas kazançta dâhil edilmez ve bu tutar üzerinden 31/12/1960 tarihli ve 193 sayılı Gelir Vergisi Kanunu uyarınca gelir vergisi hesaplanmaz.

(2) Bu maddenin uygulanmasına ilişkin usul ve esasları belirlemeye ilgisine göre Hazine ve Maliye Bakanlığı ve Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanlığı yetkilidir.

GEÇİCİ MADDE 2- (1) 15/8/2022 tarihi itibarıyla 9/6/1932 tarihli ve 2004 sayılı İcra ve İflas Kanunu ile 6/12/2018 tarihli ve 7155 sayılı Abonelik Sözleşmesinden Kaynaklanan Para Alacaklarına İlişkin Takibin Başlatılması Usulü Hakkında Kanun uyarınca icra takibi başlatılmış bulunan, borçlusu gerçek kişi olan ve her bir icra dosyası itibarıyla asıl alacak ve ferileri dâhil icra takibi başlatıldığı tarihteki takip talebinde yer alan takip tutarı 2.000 Türk lirasını aşmayan alacaklar ile bu tutarın üzerinde takip başlamış olmakla birlikte 15/8/2022 tarihi itibarıyla dosyada yapılmış tahsilatlar nedeniyle bakiye takip tutarı 2.000 Türk lirası ve altına düşen alacaklardan, alacaklıların bu maddenin yürürlüğe girdiği tarihi takip eden altıncı ayın sonuna kadar alacak haklarından feragat ettiklerini belirtir dilekçeyle vazgeçerek icra takiplerini sonlandırmaları koşuluyla takip konusu alacak, 4/1/1961 tarihli ve 213 sayılı Vergi Usul Kanununun 322 nci maddesi kapsamında alacak kabul edilir.

(2) Bu madde kapsamında icra takibinden vazgeçilen alacaklar için 2/7/1964 tarihli ve 492 sayılı Harçlar Kanununun 23 üncü maddesi uyarınca icra takibinden vazgeçme nedeniyle alınması gereken harç ile 30/6/1934 tarihli ve 2548 sayılı Ceza Evleriyle Mahkeme Binaları İnşası Karşılığı Olarak Alınacak Harçlar ve Mahkûmlara Ödettirilecek Yiyecek Bedelleri Hakkında Kanunun 1 inci maddesinde düzenlenen harç alınmaz. Evvelce alınan harçlar iade edilmez. Bu Kanun hükümlerinden yararlanılmak üzere takibinden vazgeçilen icra dosyaları ile ilgili olarak taraflar karşılıklı olarak yargılama gideri ve vekalet ücreti talebinde bulunamaz.

(3) 4/2/1924 tarihli ve 406 sayılı Telgraf ve Telefon Kanununun ek 37 nci maddesine göre Hazine payı ödemekle yükümlü işletmecilerin, bu madde hükmünden yararlanarak alacaklarının takibinden vazgeçmeleri durumunda, takibinden vazgeçtikleri tutar içinde Hazine payı hesaplanmasını gerektirir alacak bulunması koşuluyla, 15/8/2022 tarihi itibarıyla ilgili icra dosyasındaki takip tutarının yüzde 18’i, feragat tarihini takip eden aydan başlamak üzere ödemeleri gereken Hazine paylarından mahsup edilmek suretiyle iade edilir.

(4) 5/11/2008 tarihli ve 5809 sayılı Elektronik Haberleşme Kanunu çerçevesinde Bilgi Teknolojileri Kurumu tarafından yetkilendirilen, Hazine payı ödemekle yükümlü olmayan ancak 16/6/2005 tarihli ve 5369 sayılı Evrensel Hizmet Kanunu kapsamında evrensel hizmet katkı payı ödeme yükümlülüğü bulunan işletmecilerin bu madde hükmünden yararlanarak alacaklarının takibinden vazgeçmeleri durumunda, takibinden vazgeçtikleri tutar içinde evrensel hizmet katkı payı hesaplanmasını gerektirir alacak bulunması koşuluyla, 15/8/2022 tarihi itibarıyla ilgili icra dosyasındaki takip tutarının yüzde 1’i, feragat tarihini takip eden ilk dönemden başlamak üzere ödemeleri gereken evrensel hizmet katkı paylarından mahsup edilmek suretiyle iade edilir.

(5) Bu madde hükmünden faydalanarak alacaklarından feragat edenler, feragat ettikleri alacaklar ile ilgili olarak, bu maddede öngörülen hükümler dışında ilgili idareden herhangi bir yasal yükümlülüğün iadesi, vekalet ücreti, yargılama gideri ve benzeri başkaca bir hak ve alacak talebinde bulunamaz.

(6) Bu maddenin uygulanmasına ilişkin usul ve esaslar Adalet Bakanlığı ve Ulaştırma ve Altyapı Bakanlığının görüşü alınmak suretiyle Hazine ve Maliye Bakanlığınca belirlenir.

GEÇİCİ MADDE 3- (1) 19/10/2005 tarihli ve 5411 sayılı Bankacılık Kanunu kapsamında faaliyet gösteren varlık yönetim şirketlerince, bankalardan 15/8/2022 tarihi (bu tarih dâhil) itibarıyla devir ve temlik alınan ve bu Kanunun yürürlüğe girdiği tarih itibarıyla anapara takip bakiyesi 2.500 Türk lirası ve altında bulunan bireysel nitelikli her türlü kredi sözleşmesinden kaynaklı alacakların anapara takip bakiyesinin yarısı; kalan anapara, faiz, masraf, vekalet ücretleri ve benzeri alacaklarının takibinden feragat etmeleri şartıyla, Hazine ve Maliye Bakanlığı bütçesinden Tasarruf Mevduatı Sigorta Fonuna aktarılan tutardan Fonun iştiraki olan varlık yönetim şirketi aracılığıyla ödenir. Bu kapsamda tasfiye edilecek tutar bir gerçek kişinin tüm varlık yönetim şirketlerine olan borç toplamı dikkate alınarak tespit edilir.

(2) Bu madde kapsamında alacaklı kuruluşlar tarafından tahsil edilen tutarlar nedeniyle lehe alınan paralar banka ve sigorta muameleleri vergisinden istisnadır, tasfiye edilen alacaklar için 5411 sayılı Kanunun 143 üncü maddesinin altıncı fıkrasında yer alan istisna düzenlemesi kapsamındaki 492 sayılı Kanuna göre alınması gereken icra tahsil harcı ve vazgeçmeye ilişkin harç ile 2548 sayılı Kanunun 1 inci maddesinde düzenlenen harç alınmaz.

(3) Bu madde kapsamında tasfiye edilen alacaklar nedeniyle borçlu veya vekili tarafından, varlık yönetim şirketlerinden veya Hazine ve Maliye Bakanlığından, vekalet ücreti, yargılama gideri ve benzeri başkaca bir hak ve alacak talebinde bulunulamaz. Kapsama giren alacaklara karşılık maddenin yürürlüğe girdiği tarihten sonra varlık yönetim şirketlerince yapılmış tahsilatlar bu şirketlerce borçlusuna iade edilir.

(4) Bu maddenin uygulanmasına ilişkin usul ve esasları belirlemeye, madde kapsamında tasfiye edilecek anapara alacak tutarını bir katına kadar artırmaya Hazine ve Maliye Bakanı yetkilidir.

GEÇİCİ MADDE 4- (1) 24/4/1930 tarihli ve 1593 sayılı Umumi Hıfzıssıhha Kanunu ile 30/3/2005 tarihli ve 5326 sayılı Kabahatler Kanunu kapsamında COVID-19 salgın hastalığının ülkemizde yayılmasını önlemek amacıyla 11/3/2020 tarihinden itibaren bu maddenin yürürlüğe girdiği tarihe kadar verilen ve bu Kanunun yayımlandığı tarih itibarıyla ilgisine tebliğ edilmemiş olan idari para cezaları tebliğ edilmez, tebliğ edilmiş olanların tahsilinden vazgeçilir. Bu maddenin yürürlük tarihinden önce işlenen söz konusu kabahatler için idari para cezası verilmez, tahsil edilmiş olan idari para cezaları iade edilmez.

MADDE 48- (1) Bu Kanunun;

a) 2 nci maddesi yayımını izleyen ayın başında,

b) 3 üncü maddesi 1/1/2023 tarihinden itibaren elde edilen gelir veya kazançlara uygulanmak üzere yayımı tarihinde,

c) 23 üncü maddesi ile 5520 sayılı Kanunun geçici 14 üncü maddesinin yedinci fıkrasında değişiklik yapan hüküm 26/5/2022 tarihinden itibaren uygulanmak üzere yayımı tarihinde, diğer hükümleri ise yayımı tarihinde,

ç) 29 uncu maddesi 1/10/2022 tarihinden itibaren uygulanmak üzere yayımı tarihinde,

d) 32 nci ve 33 üncü maddeleri 1/1/2023 tarihinde,

e) 37 nci maddesi 1/1/2024 tarihinde,

f) Diğer hükümleri yayımı tarihinde,

yürürlüğe girer.

MADDE 49- (1) Bu Kanun hükümlerini Cumhurbaşkanını yürütür.

8/11/2022

[Eki için tıklayınız.](#)